

III

ТЪИ ЧОВЪКЪТЪ
съ умъ и рѣще
завладѣ грѣдѣта на земята,
слиза въ жаркото сѣрдце
и прекосва
съ аероплани
небесата.

А въ безкрайния ефиръ
бързолетнитѣ вълни на радиото
носятъ днесъ
на дължѣ и ширъ
земната симфония нерадостна:

Огненъ ураганъ въ Шангхай!
Нова кръвъ на Пиринентѣ!
Иде пакъ свѣтовна буря!
Иде краятъ на културата!
Но бѣдете хладнокръвни!

Слушанъ ти, задѣхано човѣчество,
и очаквашъ кървавитѣ вечери . . .

IV

